

1600.

Na osnovu člana 19, člana 24 stav 2 i člana 34 stav 2 Zakona o spoljnoj trgovini („Službeni list RCG”, br. 28/04 i 37/07 i „Službeni list CG”, broj 57/14), Vlada Crne Gore na sjednici od 02. novembra 2017. godine donijela je

UREDBU O IZMJENAMA I DOPUNAMA UREDBE ZA SPROVOĐENJE ZAKONA O SPOLJNOJ TRGOVINI

Član 1

U Uredbi za sprovođenje Zakona o spoljnoj trgovini (“Službeni list RCG”, br. 52/04 i 44/07) u članu 2 stav 1 alineja 2 riječ „domaći“ briše se.

Alineja 4 mijenja se i glasi:

“- šteta je materijalna šteta za proizvodnu granu, opasnost od nastanka materijalne štete za proizvodnu granu ili znatnije usporavanje stvaranja proizvodne grane;“.

Al. 5 i 6 brišu se.

U alineji 7 riječ „uobičajena“ zamjenjuje se riječju „normalna“.

Alineja 8 mijenja se i glasi:

„-zainteresovano lice je izvoznik, strani proizvođač, ili uvoznik proizvoda koji je predmet ispitivanja, ili trgovačko ili poslovno udruženje koje predstavlja većinu proizvođača, izvoznika ili uvoznika tog proizvoda, domaći proizvođač sličnog proizvoda ili trgovinsko ili poslovno udruženje koje predstavlja većinu proizvođača sličnog proizvoda u Crnoj Gori, Vlada Crne Gore (u daljem tekstu: Vlada), odnosno nadležni organ države izvoza, druga lica radi zaštite svojih prava, za proizvod koji je predmet ispitivanja, kao i druga lica koja imaju pravni interes“.

Dosadašnje al. 7, 8, 9 i 10, postaju al. 5, 6, 7 i 8.

Član 2

U članu 5 stav 1 tač. 5 i 6 mijenjaju se i glase:

„5) naziv države izvoza, odnosno uvoza robe;

6) naziv države porijekla robe ako je poznata;“.

U tački 7 riječ “matični” zamjenjuje se riječima: “broj lične karte ili pasoša”.

Član 3

U članu 6 stav 2 riječi: „može zatražiti da se dostavi i“ zamjenjuju se riječima: „po službenoj dužnosti pribavlja“.

Član 4

Član 8 mijenja se i glasi:

„Antidampinška carina i utvrđivanje dampinga

Član 8

Antidampinška carina može se primijeniti na svaki proizvod po dampinškim cijenama, čije puštanje u slobodan promet u Crnoj Gori nanosi štetu.

Smatraće se da se proizvod uvozi po dampinškim cijenama, ako je njegova izvozna cijena manja od uporedive cijene za sličan proizvod u državi izvoznici, u uobičajenom toku trgovine.“

Član 5

U članu 11 uvodna rečenica stava 1 mijenja se i glasi:

“Prodaja sličnog proizvoda na domaćem tržištu države izvoznice, odnosno izvoz u treću državu, po cijenama ispod jediničnih troškova proizvodnje uvećanih za administrativne, troškove prodaje i opšte troškove, ne smatra se prodajom u uobičajenom toku trgovine i ne mora se uzimati u obzir u određivanju normalne vrijednosti, pod uslovom da nadležni organ utvrdi da se prodaja odvija:”.

U stavu 2 tačka na kraju teksta zamjenjuje se zarezom i dodaju riječi: “ako se vode u skladu sa opšteprihvaćenim računovodstvenim standardima i ako se utvrdi da poslovne knjige na prihvatljiv način odražavaju troškove u vezi proizvodnje i prodaje proizvoda, koji je predmet analize.”

Poslije stava 4 dodaje se novi stav koji glasi:

“Ako država porijekla nije tržišno uređena, normalna vrijednost se utvrđuje na osnovu cijene ili izračunate vrijednosti u drugoj državi koja je tržišno uređena o čijem izboru se strane u postupku odmah obavještavaju ili na drugoj razumnoj osnovi, uključujući stvarno plaćenu ili naplativu cijenu u Crnoj Gori koja obuhvata i razumnu maržu.”

Član 6

U članu 12 stav 1 riječi: „koju plaća uvoznik“ brišu se.

U stavu 2 riječi: „normalnu vrijednost robe“ zamjenjuju se riječima: „cijenu proizvoda namijenjenog za slobodnu prodaju na tržištu države izvoznice“.

Član 7

U članu 13 stav 1 riječi: „kao i vrijeme kad je ostvarena“ zamjenjuju se riječima: „i prodaje koje su izvršene u što je moguće kraćem vremenskom periodu“.

Uvodna rečenica stava 2 mijenja se i glasi:

“Ako normalna i utvrđena izvozna cijena nijesu uporedive, vrše se odgovarajuća prilagođavanja za svaki pojedinačni slučaj utvrđivanja dampinga, naročito sa faktorima za koje se tvrdi i dokazano je da utiču na cijene i uporedivost cijena, i to sa.”.

Član 8

U članu 14 stav 1 mijenja se i glasi:

“Postojanje, iznos i efekte subvencije ispituje i utvrđuje nadležni organ na zahtjev ili u ime proizvodne grane”.

U stavu 2 u uvodnoj rečenici poslije riječi: „njeneh organa“ dodaju se riječi: „ako se time ostvaruje dobit za korisnika subvencije”.

Član 9

U članu 15 poslije stava 2 dodaje se novi stav koji glasi:

“Subvencija za čiju dodjelu su utvrđeni objektivni kriterijumi ili uslovi kojima se ne obezbjeđuje prednost određenim preduzećima, ne smatra se specifičnom subvencijom, pod uslovom da je ta subvencija dostupna pod jednakim uslovima i da se koristi u skladu sa utvrđenim kriterijumima odnosno uslovima”.

Poslije stava 3 dodaje se novi stav koji glasi:

“Nadležni organ koji utvrđuje specifičnost subvencija, u skladu sa st. 1, 2 i 3 ovog člana, dužan je da obezbijedi dokaze kojima se utvrđuje da li je subvencija specifična ili nije”.

Dosadašnji stav 3 postaje stav 4.

Član 10

Član 16 briše se.

Član 11

Član 17 mijenja se i glasi:

“Ostvarena dobit za korisnika subvencije

Član 17

Ostvarenom dobiti za korisnika subvencije ne smatra se:

1) obezbjeđivanje akcijskog kapitala od Vlade, ako je ulaganje kapitala u skladu sa uobičajenom praksom ulaganja, uključujući i dodjelu rizičnog kapitala privatnih ulagača na području države porijekla i/ili izvoza;

2) zajam od Vlade, ako ne postoji razlika između iznosa koji korisnik subvencije zajmoprimac plaća na zajam koji dobije od Vlade i iznosa koji bi korisnik subvencije zajmoprimac platilo za odgovarajući komercijalni zajam dostupan na tržištu, u kom slučaju razlika između ta dva iznosa predstavlja dobit za korisnika subvencije;

3) garancija za zajam izdata od državnog organa, ako ne postoji razlika između iznosa koji korisnik subvencije plaća na zajam, za koji garantuje državni organ i iznosa koji bi korisnik subvencije platilo za odgovarajući komercijalni zajam u slučaju da nema garancije državnog organa i, u tom slučaju razlika između ta dva iznosa uskladena za razlike u naknadama predstavlja dobit za korisnika subvencije;

4) prodaja roba ili usluga ili kupovina roba od strane državnog organa, ako se prodaja ne vrši po cijenama nižim od normalnih ili se kupovina ne vrši po cijenama višim od uobičajenih.

Uobičajena cijena iz stava 1 tačka 4 ovog člana, utvrđuje se u odnosu na preovlađujuće uslove na tržištu za određeni proizvod ili uslugu u državi prodaje ili kupovine, uključujući cijenu, kvalitet, raspoloživost, utrživost, prevoz i ostale kupoprodajne uslove”.

Član 12

Naziv člana 18 mijenja se i glasi:

“Izračunavanje iznosa subvencija za koje se mogu primjenjivati kompenzatorne carine”.

U članu 18 stav 1 riječi: „specifičnih (nedozvoljenih) subvencija“ zamjenjuju se rijećima: „subvencija za koje se mogu primjenjivati kompenzatorne carine”.

Član 13

Naziv člana 20 mijenja se i glasi:

“Opasnost od nastanka štete kod dampinškog ili subvencionisanog uvoza”.

Član 14

U članu 22 poslije stava 1 dodaje se novi stav koji glasi:

„Ako ima dokaze o postojanju dampinga ili subvencije, štete i uzročno posljedične veze između dampinškog ili subvencionisanog uvoza i štete, nadležni organ pokreće postupak ispitivanja u roku od 45 dana od podnošenja zahtjeva“.

Član 15

U članu 23 poslije stava 2 dodaje se novi stav koji glasi:

“Postupak ispitivanja se ne pokreće protiv država čiji uvoz predstavlja niži udio na tržištu od 3%, osim ako je uvoz iz tih država viši od 7% ukupnog uvoza sličnog proizvoda u Crnu Goru”.

Član 16

U članu 35 stav 4 mijenja se i glasi:

“Antidampinške i kompenzatorne carine se uvode u odgovarajućim iznosima u svakom pojedinačnom slučaju, na nediskriminatornoj osnovi, na uvoz proizvoda iz svih izvora za koje je utvrđeno da su dampingovani ili subvencionisani i da uzrokuju štetu, osim na uvoz koji se vrši u skladu sa ovom uredbom”.

U stavu 5 poslije riječi: “kompenzatorna carina” dodaju se riječi: “u cilju otklanjanja iste nepravilnosti koja proizilazi iz dampinga ili subvencionisanog izvoza”.

Član 17

U nazivu člana 38 i u čl. 38 i 39 riječ „znatna“ u različitom padežu zamjenjuje se riječju „ozbiljna“ u odgovarajućem padežu.

Član 18

Poslije člana 42 dodaje se novo potpoglavlje i pet novih članova koji glase:

“MJERE ZA ZAŠTITU RAVNOTEŽE PLATNOG BILANSA

Razlozi za uvođenje mjera

Član 42a

U slučaju poremećaja platnog bilansa ili neposredne opasnosti da do tog poremećaja dođe, Vlada može, na predlog nadležnog organa, a na osnovu podataka i mišljenja dobijenih od Centralne banke Crne Gore, u skladu sa članom 50a Zakona o spoljnoj trgovini da uvede privremene mjere koje se odnose na uvoz, ukoliko je neophodno da se:

- 1) zaustavi znatno opadanje međunarodnih rezervi ili sprječi neposredna opasnost od znatnog opadanja međunarodnih rezervi, ili
- 2) uvećaju veoma niske međunarodne rezerve.

Vrsta mjera

Član 42b

U zavisnosti od efekta poremećaja trgovine, privremene mjere iz člana 42a ove uredbe, obuhvataju uvozne dažbine, zahtjeve za polaganjem uvoznog depozita i druge trgovinske mjere koje utiču na cijenu uvezene robe i mjere zasnovane na ograničenju obima ili vrijednosti roba čiji se uvoz dozvoljava.

Mjere zasnovane na ograničenju obima ili vrijednosti roba čiji se uvoz dozvoljava, primjenjuju se samo ako mjere zasnovane na cijeni ne mogu da zaustave naglo pogoršanje platnog bilansa.

Na uvoz istog proizvoda, može se primijeniti samo jedna vrsta ograničenja.

Mjere iz stava 2 ovog člana, moraju da sadrže obrazloženje razloga zbog kojih mjere zasnovane na cijeni ne mogu da uspostave ravnotežu platnog bilansa.

Primjena mjera

Član 42c

Mjere za zaštitu ravnoteže platnog bilansa primjenjuju se samo do otklanjanja razloga iz člana 42a ove uredbe, pri čemu stepen tih mjer mora da se postepeno smanjuje sa poboljšanjem platnog bilansa.

Određeni osnovni proizvodi mogu se izuzeti od primjene mjer za zaštitu ravnoteže platnog bilansa.

Kriterijumi za određivanje proizvoda koji podliježu mjerama za zaštitu ravnoteže platnog bilansa moraju da budu obrazloženi.

Objavljivanje mjera

Član 42d

Mjere za zaštitu ravnoteže platnog bilansa sa periodom za njihovo ukidanje objavljuju se u „Službenom listu Crne Gore“.

Zabrana uvođenja i primjene mjera

Član 42e

Mjere za zaštitu ravnoteže platnog bilansa ne mogu da se uvedu, odnosno primijene radi zaštite domaćih proizvođača.”

Član 19

Ova uredba stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u “Službenom listu Crne Gore”.

Broj: 07-3291

Podgorica, 2. novembra 2017. godine

Vlada Crne Gore

Predsjednik,

Duško Marković, s.r.